

Vicente Cañón

EL SOMNI DE LA CLÀUDIA

(Obra de 24 personatges per alumnes de C.S. de primària)

EL SOMNI DE LA CLÀUDIA

De: Vicente Cañón Verdasco

(Obra per a 24 personatges)

“El somni de la Clàudia” (obra per 24 personatges) és una adaptació per alumnes del cicle superior de primària de l’obra “Habebums Aqueductum (una de romans) penjada en aquesta web en l’apartat de JUVENIL.

El somni de la Clàudia
Teatre infantil
Soci S.G.A.E 69655
2025 Tarragona

PERSONATGES:

CORNELIUS	<i>(procurador d'en Cèsar August a Tàrraco)</i>
ÀUREA	<i>(esposa d'en CORNELIUS)</i>
CALPURNIA	<i>(sogra d'en CORNELIUS)</i>
CLÀUDIA	<i>(filla d'en CORNELIUS i ÀUREA)</i>
LIBERTUS	<i>(esclau)</i>
POMPONIO	<i>(arquitecte)</i>
DEIXEBLE	<i>(de POMPONIO)</i>
LÍVIA	<i>(amiga de CALPURNIA)</i>
ANTÒNIA	<i>(amiga de CALPURNIA)</i>
PARMENIA	<i>(amiga de CALPURNIA)</i>
CENTURIÓ	.
TASSO	<i>(mercader)</i>
CAIUS GOLFUS	<i>(inventor)</i>
SELENIA	<i>(vestal)</i>
SEXTILIA:	<i>(vestal)</i>
ATIA:	<i>(vestal)</i>
FORTUNA MARIS	<i>(pitonissa)</i>
AUGUST	<i>(emperador)</i>
SENADOR 1:	
SENADOR 2:	
SENADOR 3:	
SENADOR 4:	
SENADOR 5:	
SENADOR 6:	

SINOPSI:

En aquesta divertida comèdia coneixerem en Cornelius, nomenat per Cèsar August com el seu procurador i, per tant, responsable de les construccions a la ciutat de Tàrraco, entre les quals es troben les obres de l'aqüeducte romà que portarà aigua dolça a la ciutat. Coneixerem la seva sogra, la gran Calpurnia que té com a objectiu tornar a viure a Roma. I farà qualsevol cosa per aconseguir-ho. També serem sabedors de la lluita de la Clàudia, (*filla d'en Cornelius i l'Àurea.*) per trencar els motllos i ser la primera dona arquitecta de Tàrraco.

El problema arriba quan en Cèsar ve de camí i el seu bust, que hauria d'estar col·locat als peus d'aquesta colossal obra, ha desaparegut!

- Sortirà sa i estalvi el nostre amic Cornelius d'aquesta aventura?
- La Calpurnia estarà darrere de la desaparició del bust de l'emperador?
- La Clàudia se'n sortirà amb la seva de ser la primera dona arquitecta de Tàrraco.

VESTUARI:

Aquesta obra està inspirada en l'època romana, concretament l'any 27 AC, el temps de residència d'en Cèsar August a la ciutat de Tàrraco, per recuperar-se d'una malaltia.

És clar que els actors i actrius hauran de portar túniques i vestits: blancs per als homes i colors més alegres com per exemple vermell i rosa per a les dones. L'esclau Libertus i el deixeble portaran robes de color marró o beix per representar un vestuari de més poca qualitat que la que porta la gent amb més categoria com el nostre protagonista Cornelius, l'inventor Caius Golfus, l'arquitecte Pomponio, inclús en Cèsar August que portarà una corona de llorer al cap. El centurió portarà un vestuari inspirat en els armats romans.

Avui en dia, i gràcies a “imatges” d'internet, es poden trobar moltes idees pel vestuari.

EXEMPLES:

ESCENOGRAFIA:

Per no complicar el treball als escenògrafs, col·locarem tres cadires centrals, tapades amb draps o trossos de llençols per a en Corneli, Àurea i la seva filla Clàudia. Al costat esquerra d'aquestes, quatre cadires més (*també tapades amb llençols o trossos de roba*) per a la Calpurnia i les seves amigues. I a l'altre costat, hi haurà un banc on seuran els senadors. Al teló de fons, penjarem papers o roba pintada amb columnes romanes o parts de la façana d'un temple romà, també alguna escultura representativa de l'època i algun xiprer. Al costat esquerre segons l'espectador, hi haurà una columna romana d'un metre d'alçada on es col·locarà la imatge del Cèsar August, al final de l'obra.

** Durant l'obra, poden fer-se servir les paraules aqüeducte o "aquaeductum" (nom en llatí)*

Nota de l'autor:

L'objectiu d'aquesta obra és que els nens i les nenes tinguin una primera experiència dins del món del teatre. És per això que he fugit d'un text molt enrevessat, complicat i poc creïble. Tot això es tradueix en un text molt fresc i dinàmic, ple de frases curtes, de fàcil aprenentatge i relacionant aquestes amb la seva acció, també alguna paraula en llatí. (els nens/es no s'han d'estudiar llargs i avorrits "paragrafs").

És molt important que el nen/a no relacioni el teatre amb una experiència avorrida, plena de paraules sense sentit per a ell. Que els actors o actrius es passegin per l'escena amb molt de dinamisme, i no aturats al mig de l'escena dient el text (repeteix com un lloro).

Tant el públic com els actors o actrius han de gaudir del teatre com un joc, un viatge a la imaginació. S'han de desprendre d'ells mateixos per ser l'altre, el seu personatge. Tot el que el nen/a pot somiar, es pot representar damunt de l'escenari.

El teatre, com tota expressió artística, és per damunt de tot un acte de llibertat.

Com a autor d'aquesta obra, el procés es completa amb la representació de la mateixa.

Per això, agrairia encaridament que se'm fes arribar via telemàtica, a la següent adreça de correu electrònic: tente.ca2017@gmail.com material visual o audiovisual – fotos o vídeos, links -, de les posades en escena que s'hagin dut a terme, també suggeriments i propostes.

Gràcies

V. Cañón

Escena 1

(En obrir-se el teló, trobem a en CORNELIUS, passejant amunt i avall, molt preocupat i nerviós. En unes cadires situades a l'esquerra, estan: l'ANTÒNIA, la PARMENIA, la LÍVIA i la CALPURNIA, divertint-se molt amb el nerviosisme d'en CORNELIUS.)

CALPURNIA: *(A l'ÀUREA)* Ai! Filla meva, què estaves pensant aquell dia! *(Mirant amb menyspreu a en CORNELIUS)* No et podies haver casat amb aquell senador romà, en lloc d'aquest borinot.

ANTÒNIA: Sí, Calpurnia, ara estariem tots vivint a Roma. Oh Roma!

(La CALPURNIA, la LÍVIA, la PARMENIA i l'ANTÒNIA, cada cop que diuen o escolten la paraula Roma, es posaran la mà al pit i faran entendre al públic que enyoren moltíssim aquesta ciutat. Ho faran d'una forma molt dramàtica però a la vegada molt divertida, ja que aquesta acció es repeteix, moltes vegades, durant l'obra.)

CALPURNIA, LÍVIA, PARMENIA: Oh! Roma!!

ÀUREA: *(A la CALPURNIA)* Mare, però jo l'estimo.

CALPURNIA: Però com pots estimar aquest borinot?

LÍVIA, ANTÒNIA i PARMENIA: I un badoc!

ÀUREA: *(No fa cas a la seva mare, va al costat del seu marit.)* Què et passa Cornelius? Tranquil·litza't.

CORNELIUS: No puc estar tranquil. Demà és la inauguració de l'aqüeducte i fins que no estigui tot acabat, jo...

(Entren, per la dreta, molt preocupats, els SENADORS.)

SENADOR 1: Bon dia, procurador Cornelius.

SENADOR 2: Bon dia Àurea.

SENADOR 3: Bon dia, en general.

CORNELIUS: Què passa senadors?

SENADOR 4: El Senat està tot esvalotat!

SENADOR 5: I tots preocupats!

SENADOR 6: Estan totes les obres enllestides?

CORNELIUS: Veureu jo...

CALPURNIA: *(A les seves amigues.)* Ja m'estranyaria que aquest fes alguna cosa bé.

ANTÒNIA, PARMENIA i LÍVIA: I a temps! *(Riuen, amb malícia, totes quatre.)*

CORNELIUS: *(Als senadors)* Us demano tranquil·litat. *(Cridant.)* Libertus.

LIBERTUS: *(Entra per la dreta i fa una reverència.)* Sí, Cornelius.

CORNELIUS: Ves a buscar Pomponio, l'arquitecte, i que vingui de seguida.

LIBERTUS: Ara mateix. *(Als SENADORS.)* Senadors. *(A les dones.)* Senyores. *(Surt caminant d'esquena a en CORNELIUS, per la dreta.)*

CORNELIUS: *(Als SENADORS.)* Si us plau, seguim un moment.

(Tots els SENADORS seuen en un banc, a la dreta de les cadires d'en CORNELIUS i l'ÀUREA)

PARMENIA: *(A la CALPURNIA.)* Escolta, aquest esclau no es va comprar la seva llibertat?

CALPURNIA: Sí, però segueix treballant per a nosaltres.

LÍVIA i ANTÒNIA: *(Coquetes.)* Ah! És molt "mono". *(Les dones riuen.)*

CLÀUDIA: *(Entrant per l'esquerra, carregada amb una maqueta d'una casa. Va al costat de l'ÀUREA.)* Mira, mare.

ÀUREA: Què és això? Una casa?

CLÀUDIA: He construït una maqueta de com podia ser la meva futura domus*.

ANTÒNIA: *(Renyant-la.)* Clàudia, això són coses, només, de nens.

CLÀUDIA: *(Enfadada.)* Doncs això hauria de canviar d'una vegada per sempre!

LÍVIA: Qui li haurà posat aquestes idees a la nostra Clàudia?

CLÀUDIA: *(Apropant-se al seu pare.)* Pare, saps que m'hauria agradat donar-te un cop de mà en els treballs de construcció de l'aqüeducte.

PARMENIA: *(A la CLÀUDIA.)* Tuuuuu!!!! Filleta meva, les noietes com tu, només s'han de preocupar per trobar un bon marit.

CLÀUDIA: Ja hi tornem amb la cançoneta de sempre! Jo vull ser arquitecta!

ÀUREA: Tothom sap perfectament que el teu pare vol casar-te amb alguna persona amb un càrrec... important.

CALPURNIA, ANTÒNIA, PARMENIA i LÍVIA: I molt ric.

(ÀUREA, CALPURNIA i les seves amigues sospiren a la vegada.)

CALPURNIA: Fixa't en la teva mare, que per no triar bé, es va casar amb aquest brètol.

CORNELIUS: *(Als SENADORS, per a la CALPURNIA.)* Sort que no li faig ni cas!

SENADOR 4: *(A en CORNELIUS.)* La teva sogra més val tenir-la contenta.

SENADOR 2: *(A en CORNELIUS.)* I tenir-la ben lluny d'aquí.

SENADOR 3: *(A en CORNELIUS.)* Somia en tornar a Roma.

SENADOR 5: *(A en CORNELIUS.)* Diu que aquí s'avorreix molt.

SENADOR 6: *(Per a la CALPURNIA que mira desconfiada.)* Calleu, que ens està mirant! *(Tots dissimulen.)*

Escena 2

LIBERTUS: *(Entrant, per la dreta. Anunciant.)* Cornelius, ha arribat l'arquitecte principal.

CORNELIUS: Que passi.

(En LIBERTUS surt per la dreta. Els SENADORS i en CORNELIUS s'apropen per rebre l'arquitecte. Poc després entren en LIBERTUS i en POMPONIO.)

POMPONIO: Salve, oh gran Cornelius!

CALPURNIA: *(Burlant-se un cop més.)* Sí, sí... sobre tot gran!

(La CALPURNIA i les seves amigues riuen, tapant-se la boca.)

SENADOR 1: Pomponio, portes els plànols?

POMPONIO: Sí, senador, els porta el meu deixeble. *(Cridant a fora d'escena.)* Ja pots passar.

(En aquest moment entra el DEIXEBLE, es distreu i cau a terra amb els plànols.)

*Domus es tradueix principalment com casa romana.

DEIXEBLE: *(Maldestre.)* Perdó Pomponio, de seguida busco el plànol. *(Busca un plànol i l'hi dona.)* Tingui.

POMPONIO: *(Mirant-lo.)* Aquest no és.

DEIXEBLE: Perdó. *(Li'n dona un altre.)* Tingui.

POMPONIO: *(Emprenyat.)* Aquest tampoc!

DEIXEBLE: Doncs només queda... aquest. *(fent-se el simpàtic.)*

POMPONIO: Sí, és aquest. *(Obre el plànol i tots van a mirar-lo i miren al davant que es veu l'aqüeducte.)* Sí, senyor no hi falta res.

PARMENIA: Com que no!?

CALPURNIA: *(Senyalant el plànol.)* On és la imatge del Cèsar?

LÍVIA: És veritat. Jo aquest matí he passat per les obres i no hi era.

ANTÒNIA: Quina casualitat, jo també hi he passat i no he vist cap bust del Cèsar.

(Tots tornen a mirar el plànol i l'aqüeducte, un parell de vegades, seguides.)

SENADORS: *(Morts de por.)* És veritat! L'escultura del Cèsar no hi és a l'aqüeducte!

CORNELIUS: *(Molt emprenyat surt del grup.)* Com no aparegui... als lleons de cap!

(Tots menys la família es toquen el coll, com a senyal de tenir molta por i al DEIXEBLE, li cauen els plànols que duia.)

ANTÒNIA: *(A en CORNELIUS.)* Potser si no apareix el bust del Cèsar...

LÍVIA i PARMENIA: *(A en CORNELIUS.)* El lleons et menjaran a... tu.

ANTÒNIA, LÍVIA, PARMENIA i CALPURNIA: *(Fent la burla.)* Tururú!!

(La LÍVIA i la PARMENIA, li fan soroll de rugit de lleons i tornen amb la CALPURNIA i l'ANTÒNIA, que riuen contentes.)

CORNELIUS: El que em faltava! *(Surt per la dreta, molt angoixat.)*

SENADORS: *(Surten darrera d'en CORNELIUS.)* Cornelius, espera!!!!

LIBERTUS: *(A l'ÀUREA.)* Millor vagi a veure que puc fer. *(Sortint darrera dels SENADORS.)*

ÀUREA: *(A la seva mare. Emprenyada.)* Estaràs contenta? *(Seu enfadada.)*

CALPURNIA: *(Falsament ofesa.)* Filla, ho faig pel teu bé.

(La CALPURNIA i les seves amigues estan ofeses pel comentari de l'ÀUREA a la seva mare.)

CLÀUDIA: *(Va al costat de l'arquitecte.)* Bon dia, Pomponio.

POMPONIO: Bon dia, Clàudia.

CLÀUDIA: *(Ensenyant la maqueta.)* Has vist quina maqueta he fet?

POMPONIO: Renoi Clàudia! Què ben feta!

CLÀUDIA: *(Contenta.)* Pomponio, voldria ser la teva nova deixebla. Podria ser?

POMPONIO: *(Sorprès.)* Com? Però, jo només tinc nois deixebles.

CLÀUDIA: Doncs jo vull ser una gran arquitecta.

POMPONIO: És una mica estrany, però si el teu pare no posa cap objecció, per a mi...

(En CORNELIUS entra per la dreta.)

CORNELIUS: *(Cridant, enfurismat.)* Ni somiar-ho!!! *(A la CLÀUDIA.)* Això és cosa d'homes. Ja et buscarem un bon candidat per casar-t'hi i tenir molts fills.

CLÀUDIA: *(Molt enfadada, comença a sortir d'escena, per l'esquerra.)* Això! Ni parlar-ne! Jo em casaré amb qui vulgui i us quedí ben clar que vull ser... arquitecta!

CORNELIUS: He dit que no! *(Comença a sortir d'escena per la dreta.)* I no tinc res més a dir!

(La CLÀUDIA i en CORNELIUS es miren desafiants i tots dos surten d'escena, la CLÀUDIA surt per l'esquerra i en CORNELIUS per la dreta, tots dos molt enfadats.)

ANTÒNIA, LÍVIA i PARMENIA: *(Mirant al cel.)* Què en farem, d'aquesta Clàudia?!

Escena 3

ÀUREA: *(Nerviosa passeja. A la seva mare.)* Hem de fer alguna cosa. No pot ser que per la inauguració de demà falti la imatge del Cèsar.

CALPURNIA: Si el teu marit no fos un incompetent...

(La CALPURNIA i les seves amigues es tapen la boca i riuen, malicioses.)

ÀUREA: *(Cridant enfadada.)* Ja n'hi ha prou! Pobre Cornelius!

CALPURNIA: Ben mirat, potser serà una sort.

ÀUREA: No t'entenc.

ANTÒNIA: Et trauràs del damunt aquest... xitxarel·lo...

LÍVIA: ...i podrem, aleshores, tornar a Roma. Oh Roma!

CALPURNIA, PARMENIA i ANTÒNIA: Oh Roma!

LIBERTUS: *(Entrant per la dreta. A l'ÀUREA.)* Mestressa meva, l'amo Cornelius ve cap aquí. Està molt preocupat.

ÀUREA: Gràcies Libertus. Hem d'ajudar-lo a sortir d'aquest embolic.

LIBERTUS: No sé com... però tota la ciutat ja sap de la desaparició del bust del Cèsar.

PARMENIA: *(A les seves amigues.)* Ja ho veieu. Les males notícies... volen!

(Les quatre dones es tapen la boca i riuen, malicioses, un altre cop.)

(Entra per la dreta en CORNELIUS.)

CORNELIUS: Estic desesperat!

ÀUREA: *(Va al seu costat.)* Ai, Cornelius! Ja tothom sap que ha desaparegut la imatge. Què hi podem fer?

(Entren per la dreta els SENADORS molt inquiets i preocupats.)

SENADOR 1: *(Cridant.)* Cornelius!

SENADOR 5: Vinc del Fòrum!

SENADOR 3: No es parla d'altra cosa!

SENADOR 2: *(Pel Senador 4.)* Nosaltres venim de les termes i...

SENADOR 4: ...I també passa el mateix!

SENADOR 6: Cornelius, està clar que ha estat obra de lladres.

CORNELIUS: Sí, tens raó! Si ha estat cosa de lladres, serà millor que cridi el Centurió. *(Buscant.)* Libertus, ves a buscar el Centurió i que vingui de seguida.

LIBERTUS: Sí, ara mateix. *(Surt per la dreta.)*

ÀUREA: *(Als Senadors.)* Que els puc oferir alguna cosa?

SENADORS: No gràcies, Àurea.

CALPURNIA: *(A les seves inseparables amigues.)* Voleu beure una mica d'hidromel?*

PARMENIA: No, gràcies.

Escena 4

LIBERTUS: *(Entrant per la dreta i anunciant.)* Amo Cornelius el Centurió.

ÀUREA: Carai! Quina rapidesa!

CORNELIUS: Que passi.

CENTURIÓ: *(Entrant i saludant, marcialment.)* Salve Cornelius!

CORNELIUS: Salve, Centurió. Què ens saps de la desaparició de la imatge del Cèsar?

CENTURIÓ: Mare meva! Encara no s'ha inaugurat i ja ha començat l'espoli.

TOTS: Quèèèè?

CENTURIÓ: *(Aclarint la paraula espoli, que ningú ha entès.)* L'expropiació... el robatori!

TOTS: Ah!

CENTURIÓ: Si seguim així, Tàrraco mai serà patrimoni de la humanitat.

(Tothom es mira estranyat perquè no entenen això de "patrimoni de la humanitat" què vol dir.)

SENADOR 1: Qui estava ahir de guàrdia?

CENTURIÓ: La Tercera Cohort.

SENADOR 4: Va passar alguna cosa?

SENADOR 5: Hi va haver algun fet especial?

CENTURIÓ: Bé, el de sempre: baralles entre els legionaris al port, res a destacar.

CORNELIUS: *(Molt empenyat i amenaçant.)* Doncs que sàpiga tothom que si no apareix l'escultura del Cèsar... als lleons!

(Tots, menys la família d'en CORNELIUS, es tapen el coll amb les mans com a senyal de tenir molta por.)

CENTURIÓ: Cornelius, calmeu-vos, sempre que alguna cosa desapareix, torna a aparèixer al mercat. Ho podríeu preguntar als mercaders.

ÀUREA: El Centurió té raó.

CORNELIUS: *(Al CENTURIÓ.)* Tingues-me al corrent de qualsevol novetat.

CENTURIÓ: Sí Cornelius, us tindrè informat en tot moment. *(Surt per la dreta.)*

CORNELIUS: *(Cridant.)* Libertus!

LIBERTUS: *(Va al costat d'en CORNELIUS.)* Sí, Cornelius.

CORNELIUS: Ves i crida el Tasso, el mercader.

LIBERTUS: Ara mateix. *(Surt per l'esquerra.)*

*L'hidromel o aiguamel (vi de mel) és una beguda obtinguda per fermentació de la barreja d'aigua amb mel.

Escena 5

PARMENIA: *(A les seves amigues.)* Espero que en Tasso porti les últimes novetats en roba i joies. *(En LIBERTUS entra per l'esquerra amb companyia d'en TASSO, el mercader.)*

LIBERTUS: *(Cridant, anunciant.)* Tasso, el mercader.

ÀUREA: Carai! Quina rapidesa!

CORNELIUS: Benvingut a casa meva Tasso.

(En LIBERTUS surt per l'esquerra.)

TASSO: *(A en CORNELIUS.)* Cornelius sempre he estat al teu servei. Demana el que vulguis. Com a mostra de la meva bona voluntat, t'he portat aquests presents. *(En LIBERTUS entra carregat amb teles.)* Us porto les millor sedes de l'Orient. Aprecieu-les, belles dames.

(Ràpidament, les dones s'hi apropen per veure les sedes i teles que porta en LIBERTUS a les mans.)

CALPURNIA: Oh Tasso! Són precioses!

TASSO: Venint de tu, gran Calpurnia.. és un compliment. *(Mira còmplice a en CORNELIUS.)*

PARMENIA: Tasso quan has tornat de Roma?

TASSO: Farà uns dies, bella Parmenia.

CALPURNIA: Però explica'ns coses de Roma. Oh! Roma!

LÍVIA, PARMENIA i ANTÒNIA: Oh! Roma!

ANTÒNIA: *(A en TASSO.)* És cert que Cèsar s'ha fet construir un nou palau?

LÍVIA: *(A en TASSO.)* Què encara es porten els cabells rossos?

(Totes les dones no deixen parlar en TASSO que vol explicar coses però no pot. El CENTURIÓ ha entrat per la dreta.)

CORNELIUS: *(Al Centurió. Per les dones.)* Si us plau... fes-les callar.

CENTURIÓ: *(Cridant molt fort.)* Silenciiiiiiii!

(Totes les dones callen en sec i tornen al seu lloc, on seuen mig espantades i ofeses.)

CORNELIUS: *(Al Centurió.)* Gràcies, Centurió. Portes alguna notícia?

SENADOR 3: Saps alguna cosa de l'escultura del Cèsar?

CENTURIÓ: No Senador, aquesta desaparició sembla molt misteriosa.

CORNELIUS: *(Al Centurió.)* Pots retirar-te.

CENTURIÓ: Us tindrè informat de qualsevol novetat. *(Surt per la dreta.)*

CORNELIUS: *(A en TASSO.)* Tasso, saps alguna cosa d'aquesta desaparició?

TASSO: Et refereixes a la imatge del nou aqüeducte?

SENADOR 5: Sí, la que en teoria havia d'estar als seus peus.

SENADOR 6: Per a la inauguració de demà.

TASSO: No em diguis que el Cèsar es a punt d'arribar a la nostra ciutat i el seu bust ha desaparegut!

TOTS: Sí.

TASSO: *(Rient.)* Perdona que em rigui, gran Cornelius, però no vull pensar que us passarà si en Cèsar, després d'haver-te nomenat procurador, no hi veu la seva imatge als peus del gran aqüeducte.

CALPURNIA: Jo si sé el que li passarà al meu gendre. *(fa el soroll de rugit de lleons.)* Grrrrrr!!!!

LÍVIA, PARMENIA i ANTÒNIA: (*Burlant-se fan el rugit de lleons.*) Grrrrrr!!!

CORNELIUS: (*A la CALPURNIA i les seves amigues.*) Cal·leu llores! (*Les dones callen de cop. A en TASSO.*) Tasso, de veritat no saps res d'aquesta escultura?

TASSO: No, Cornelius. Però tinc unes estàtues de Venus que t'encantaran i també tinc seda portada de Pèrsia, que li agradarà a la teva dona i a...

DONES: (*Aixecant-se.*) Sí, sí...

CORNELIUS: (*Emprenyat.*) No vull sedes! Vull la imatge!

(*Les dones tornen a asseure's, molt ofeses, i en LIBERTUS aprofita per sortir per l'esquerra, deixar-hi les teles i tornar a entrar.*)

CALPURNIA: Que n'ets de pesat!

ANTÒNIA: I tornem-hi amb la imatge!

LÍVIA: Es fa repetitiu!

CALPURNIA: (*A en CORNELIUS.*) Si no haguessis perdut aquesta escultura, això no ens passaria. Ja deia jo que... d'on no n'hi ha... no en raja.

PARMENIA: Tant bé que estaríem a Roma. Oh! Roma!

LÍVIA, CALPURNIA i ANTÒNIA: Oh! Roma!

TASSO: (*A en CORNELIUS.*) Cornelius, vols un consell?

CORNELIUS: I tant! Tasso, amic.

TASSO: (*A en CORNELIUS.*) Potser hauries de parlar amb un científic. Ells tenen solució per a tot.

ÀUREA: (*Contenta.*) Tens raó, Tasso. (*A en LIBERTUS.*) Libertus, ves a buscar a Caius Golfus.

LIBERTUS: De seguida el porto. (*Surt per la dreta.*)

CORNELIUS: Tasso, pots marxar en pau.

TASSO: Sí, Cornelius. Que els déus us siguin propicis.

(*TASSO surt per l'esquerra.*)

Escena 6

(*Entren per la dreta: en CAIUS GOLFUSC, en POMPONIO, el DEIXEBLE i en LIBERTUS.*)

LIBERTUS: (*Entrant i anunciant.*) Amo Cornelius, us he portat en Caius Golfus, un científic molt famós i un gran inventor.

ÀUREA: Carai! Quina rapidesa!

POMPONIO: Salve Cornelius! En Caius ha trobat la solució. (*A en CAIUS GOLFUS.*) Explica-l'hi, Caius, explica-l'hi.

CAIUS GOLFUS: Salve Cornelius. He buscat dintre de la meva immensa ment i amb tot el meu saber, he creat... aquest objecte. (*Pica de mans i entra el DEIXEBLE, carregat amb una mena de perola.*)

DEIXEBLE: Aquí la tens, noble Caius.

CAIUS GOLFUS: (*Al DEIXEBLE.*) Amb compte. (*A la resta.*) Aquest aparell noble, Cornelius, et permetrà veure tot el que vulguis. És un captador d'imatges i amb això no només tindràs la imatge del Cèsar.

POMPONIO: Tindràs, gran Cornelius, totes les que vulguis.

CAIUS GOLFUS: És diu... (*Cridant i rient, com un "científic boig"*) Antennae parabolae!

(*Tothom, menys en CORNELIUS, aplaudeix.*)

POMPONIO: Quin invent, quina meravella!

(El DEIXEBLE s'avança amb l'antena, tremolant, mentre l'empenyen en POMPONIO i en CAIUS, perquè se l'acosti a en CORNELIUS i la miri més de prop.)

PARMENIA: *(Fent la burla.)* Vols dir, gran Caius, que això no és una paella?

ANTÒNIA: Sí, ens anirà bé per coure les *sardinorum*.

LÍVIA: *(Col·locant-se-la al cap.)* Ui! Sembla un barret. Podria ser l'última moda? *(Fan proves amb l'antena parabòlica.)*

(La CALPURNIA i les seves amigues riuen, perquè estan gaudint del mal moment que està passant en CORNELIUS.)

CORNELIUS: *(Enfurismat.)* Pareu! Quines bestieses! *(A en CAIUS GOLFUS i en POMPONIO.)* Com he de substituir la imatge del Cèsar, per... això? Tots als lleons! *(Tots s'agafen el coll i després CORNELIUS agafa "l'antena" i empeny, amb ella, a: en CAIUS GOLFUS, al seu deixeble i a en POMPONIO i els fa caure a terra.)* Tothom fora!!

POMPONIO: Sí, gran Cornelius.

CAIUS GOLFUS i DEIXEBLE: El que tu manis.

CORNELIUS: *(A en CAIUS GOLFUS.)* Torna quan tinguis l'escultura del Cèsar.

CAIUS GOLFUS: Tranquil. De seguida m'hi poso. Valet*.

(Surten en POMPONIO, el DEIXEBLE i en CAIUS GOLFUS, corrents per la dreta.)

CORNELIUS: *(Desesperat passeja per l'escena.)* Estic desesperat. Si no trobem una solució estem perduts.

CALPURNIA: *(Irònica.)* Parla per tu.

LÍVIA, PARMENIA i ANTÒNIA: Nosaltres, no hem perdut... res. *(Riuen totes tres.)*

SENADORS 4 i 2: *(A en CORNELIUS.)* Què hi podem fer, Cornelius?

SENADORS 5 i 6: *(Mirant al cel.)* Que els déus ens emparin!

SENADOR 1: *(Content.)* Sí!!! Potser hauríem de deixar-ho tot en mans dels déus.

ÀUREA: *(Contenta, ha tingut una gran idea.)* Ja ho tinc! Hem de cridar a una sacerdotessa perquè implori el favor dels déus.

SENADOR 3: A quin déu ens hauríem d'adreçar?

ÀUREA: Hem d'adreçar-nos a Vesta, la deessa de la llar i a més, conec les sacerdotesses vestals que podran intercedir-hi per a nosaltres. *(A en LIBERTUS.)* Libertus, ves al temple i avisa la sacerdotessa Selenia.

LIBERTUS: A les vostres ordres, Àurea, hi vaig corrents! *(Surt per l'esquerra.)*

SENADOR 5: *(A la resta de SENADORS.)* Què us sembla si anem a veure què es cou al carrer?

SENADOR 6: Bona idea.

SENADORS 1, 2, 3 i 4: Valet, Cornelius... i companyia. *(Surten els SENADORS per la dreta.)*

CORNELIUS: *(Implorant al cel.)* Oh! déus us imploro. Doneu-me una solució.

*En llatí, "valet" és una forma plural de la paraula "val", que significa "adeu" o "que estiguis bé"

Escena 7

(Entra per l'esquerra en LIBERTUS en companyia de la SELENIA, SEXTILIA i l'ATIA.)

LIBERTUS: *(Anunciant.)* Salve Cornelius, la Sacerdotessa Selenia i dues vestals més han arribat.

ÀUREA: Carai! Quina rapidesa!

SEXTILIA I ATIA: *(Entrant.)* Salve Cornelius, que els déus et siguin propicis.

SELENIA: Cornelius, en què et puc servir?

CORNELIUS: *(Suplicant-li.)* Oh, gran Selenia, siguis benvinguda a casa meva. Si us plau, m'heu d'ajudar.

SELENIA, SEXTILIA i ATIA: Amb l'ajut de Vesta, tot es farà.

ÀUREA: Selenia, ens has d'ajudar. Ha desaparegut la imatge del Cèsar i demà és la inauguració. Els déus no ens poden abandonar en aquest moment.

SEXTILIA: Heu de fer un sacrifici o...

ATIA: ... fer una ofrena al temple de Vesta perquè la seva flama no s'apagui.

(En CORNELIUS obre un sac de diners i li dona a la SELENIA una moneda.)

SELENIA: Veig que el problema no és tan gran. *(En CORNELIUS li dona més diners.)*

SEXTILIA: És un problema, ni gran...

ATIA: ... ni petit. *(En CORNELIUS li torna a donar diners a la SELENIA.)*

SELENIA: *(Cansada d'esperar li pren la bossa de les mans d'en CORNELIUS.)* Ara veig, gran Cornelius, que és... un gran problema.

(CORNELIUS amb cara de babau veu com la seva bossa de monedes desapareix de les seves mans)

SEXTILIA: Gràcies per la teva generositat.

ATIA: Farem una gran cerimònia per pregar l'ajuda de Venus.

SELENIA: Si us plau, deixeu-nos espai per començar el nostre ritual.

(La SELENIA, l'ATIA i SEXTILIA, comencen un ball per satisfer els déus. Un cop acabada la cerimònia, l'ATIA i SEXTILIA encara són agenollades a terra. La SELENIA s'aixeca per parlar amb en CORNELIUS.)

SELENIA: Ara només falta esperar la resposta dels déus.

ATIA I SEXTILIA: *(Aixecant-se i pregant a Venus.)* Oh Venus, escolta les nostres súpliques.

SELENIA: Ara, hem de tornar al temple de Vesta.

ATIA: Només ens cal esperar...

SEXTILIA: ... que els déus beneixin aquesta casa.

SELENIA, ATIA i SEXTILIA: Valet.*

(Les tres vestals fan una reverència i surten per l'esquerra.)

Escena 8

(Entren per la dreta els senadors, molt espantats.)

SENADOR 1: Cornelius!

SENADOR 4: El Cèsar!

SENADOR 2: Cornelius!

SENADOR 5: Ve cap aquí!

SENADOR 3: Que es prepari tothom!

(Tothom es col·loca assegut, intentant semblar que tot està “tranquil”. Per la dreta, entra l'emperador Cèsar AUGUST.)

AUGUST: *(A en CORNELIUS.)* Salut, Cornelius.

CORNELIUS: *(Falsament amable.)* Ave gran Cèsar. A què es deu aquesta visita?

**Valete vol dir, en llatí, adeu o aneu amb salut.*

SENADOR 6: *(Falsament amable.)* No us esperàvem fins demà.

SENADOR 2: *(Falsament amable.)* Per a la inauguració...

SENADOR 3: *(Falsament amable.)*... del aqüeducte.

AUGUST: Sí, però estava tant impacient que he volgut avançar el viatge. És veritat que des de aquí puc veure l'aquaeductum?

CORNELIUS: Sí, gran August, vine *(Van tots dos al prosceni.)* Veieu... es veu perfectament.

AUGUST: Sí, es meravellós! *(Buscant.)* I on has col·locat la meva imatge... no la veig.

CORNELIUS: Gran Cèsar des de aquí no es pot veure bé, però hi és... hi és.

AUGUST: Espero que mirant aquest bust, tothom em reconegui a la primera. M'hi assemblo molt?

SENADORS: *(Exagerant.)* Sí... mooooooolt!

AUGUST: Bé, Cornelius, es fa tard. Demà serà el gran dia. Primer he d'anar a visitar al procònsol i després em retiraré a descansar. A primera hora del matí, passaré a recollir-vos per fer la inauguració oficial.

CORNELIUS: Estic a les vostres ordres, oh gran Cèsar!

AUGUST: Que els déus beneixin aquesta família. *(Surt per la dreta.)*

AÛREA: *(A tothom.)* Ja heu sentit en Cèsar August. Demà ha de sortir tot perfectament. Així que a descansar i a primera hora, tothom preparat.

CALPURNIA: *(Al seu gendre, amb malícia, fent el soroll del lleó rugint.)* Grrrrrrr!!!

(Surten tots. Fosc.)

Escena 9

(Representa el dia següent. Tots entren i caminen nerviosos per l'escena. Per la dreta, entren en POMPONIO, el DEIXEBLE i en CAIUS GOLFUS.)

POMPONIO: Cornelius, tenim la solució!

CAIUS GOLFUS: Et portem una pitonissa que ens ajudarà a trobar la imatge amb els seus poders.

CALPURNIA: *(Fent broma.)* Ui quina por!

LÍVIA: *(A en POMPONIO.)* És Fortuna Maris?

POMPONIO: Sí, la mateixa.

SENADOR 1: És la pitonissa més famosa de tot Tàrraco.

DEIXEBLE: La faig passar?

CORNELIUS: *(No massa convençut.)* Està bé. Que passi.

(El DEIXEBLE surt per la dreta a buscar la pitonissa.)

ÀUREA: *(Implorant als déus.)* Oh Júpiter! A tu et supliquem. D'aquí un moment vindrà en Cèsar August i la seva imatge encara no ha aparegut!

DEIXEBLE: *(Entrant i anunciant.)* La famosa pitonissa Fortuna Maris.

(Per la dreta entra la pitonissa FORTUNA MARIS. És una dona molt misteriosa i els seus moviments seran grans i exagerats per crear expectació entre el seu públic.)

FORTUNA MARIS: *(Aixecant els braços i cridant.)* Que no es mogui ningú! Quiets! Tinc el pressentiment que aquí està passant una de grossa!

CALPURNIA: *(Fent broma amb les seves amigues.)* I més grossa que passarà si no apareix la maleïda escultura. *(Al seu gendre, amb malícia, fent el soroll del lleó rugint.)* Grrrrrrr!!! *(Les seves amigues riuen.)*

FORTUNA MARIS: *(Al mig de l'escena, amb els ulls tancats.)* Veig... una desaparició!

TOTS: *(Al·lucinats.)* Oh!

FORTUNA MARIS: Aquesta és la meua! *(Torna a alçar la veu, encara amb més energia.)* No toqueu res, per no amagar les pistes. *(Tots es queden petrificats.)* A veure què puc trobar... per aquí... *(Passejant per l'escena.)* i... per aquí. *(Amb veu fosca.)* He de trobar una cosa que és... *(Exagerant, com posseïda.)* molt pesada!

TOTS: Oh!

FORTUNA MARIS: Sí, és la imatge d'una persona!

TOTS: Oh!

FORTUNA MARIS: Una persona... important.

TOTS: *(Encara més fort.)* Oh!

FORTUNA MARIS: Ja ho tinc! Heu perdut el bust d'en Cèsar August, que hauria d'anar col·locat als peus de l'aqüeducte.

TOTS: *(Aplaudint.)* Bravo!

FORTUNA MARIS: *(Molt creguda.)* Gràcies, gràcies... *(Alçant la veu, de nou, perquè ha tingut una altra visió.)* Silenci!!!! *(Tothom calla de cop.)* Oh Júpiter! Il·lumina amb la teua saviesa i fes que trobi aquesta escultura.

(La FORTUNA MARIS comença a donar voltes, per tota l'escena.)

CALPURNIA: *(A les seves amigues. Burlant-se de la situació.)* A mi em sembla que l'única cosa que trobarà serà... pols.

(La CALPURNIA i les seves amigues riuen sense ser vistes per en CORNELIUS.)

FORTUNA MARIS: *(Cridant posseïda.)* La sento molt a prop! *(A la CALPURNIA i les seves amigues.)* Fora d'aquestes cadires... immediatament! *(Les dones espantades li fan cas.)* Enrere tothom! *(Tots, amb una mica de por, es col·loquen davant del teló de fons de l'escena.)* Ja està! *(Va cap a la cadira on seia la CALPURNIA i hi troba a sota la imatge d'en Cèsar. Assenyalant-la.)* Aquí la tenim!

(Tots aplaudeixen, menys la CALPURNIA i les seves amigues. En CORNELIUS va a recuperar la imatge.)

CALPURNIA: *(A les seves amigues. Molt trista.)* Adeu Roma!

LÍVIA, PARMEIA i ANTÒNIA: *(Quasi plorant.)* Adeu Roma!

CORNELIUS: Qui ha posat la imatge aquí? *(Agafa pel braç a la CALPURNIA i l'emporta al prosceni.)* Ha de ser algú que em vol mal i jo sé que has estat... tu! *(Empaitant la CALPURNIA per l'escena.)*

CALPURNIA: Socors!

SENADORS 1 i 2: *(Separant la seva mare del seu marit.)* Cornelius, atura't!

SENADOR 3 i 4: Cornelius, que és una dona gran!

SENADOR 5 i 6: Cornelius, que és la teva sogra.

ÀUREA: I la meva mare.

(En CORNELIUS deixa d'empaitar la CALPURNIA, i aquesta va a reunir-se amb les seves amigues.)

FORTUNA MARIS: *(Apropant-se a en CORNELIUS.)* Cornelius, has tingut sort, els déus t'han somrigut. No els faci enfadar.

CORNELIUS: *(Reflexionant.)* Tens raó, no puc tenir els déus en contra.

Escena 10

(Entren per la dreta el CENTURIÓ, en TASSO, la SELENIA, la SEXTILIA i l'ATIA. Tots venen, molt espantats.)

CENTURIÓ: Cornelius!

SELENIA: En Cèsar!

SEXTILIA i ATIA: Va directe a l'aquaeductum!

TOTS: *(Espantats.)* Quèèèèè?

(TOTS es col·loquen al prosceni i faran creure, al públic, que estan veient el que està passant, a l'aqueducte.)

CORNELIUS: *(Desesperat.)* Estic perdut!

CLÀUDIA: Ara va cap al lloc on hauria de ser la seva imatge!

ATIA: Mireu, ara està parlant amb un centurió.

CENTURIÓ: El conec... és en Brutus.

SELENIA: *(Cridant, espantada.)* Ara miren tots cap aquí!!!!

(Tothom s'ajup per no ser vist pel Cèsar.)

DEIXEBLE: *(Espiant.)* Ara sembla que Cèsar...

TASSO: *(Espantat.)* ...ve cap aquí!!!!

CENTURIÓ: Això no té bona pinta.

POMPONIO: *(Posant la seva mà, a l'espatlla d'en CORNELIUS.)* Cornelius, prepara't per morir!

CORNELIUS: *(Ploriquejant com un nen.)* No vull morir, soc molt jove encara!

CALPURNIA: *(A en CORNELIUS.)* Calla borinot! No siguis ploramiques... tinc una idea!

TOTS: *(Bocabadats.)* Quina?

CALPURNIA: Poseu l'escultura sobre d'aquella columna. *(Assenyalant una columna de l'escena, situada davant del teló de fons, a l'esquerra. El LIBERTUS i el DEIXEBLE, hi col·loquen el bust a sobre.)* Ara, gendre meu, ves a rebre en Cèsar August.

CORNELIUS: *(No dona crèdit.)* És que jo...

ÀUREA: *(Contundent.)* Cornelius, fes cas a la meva mare... encara que sigui un cop a la teva vida.

(En CORNELIUS va cap la dreta per rebre al Cèsar AUGUST. La LÍVIA, la PARMENIA i l'ANTÒNIA tapen la imatge amb un drap i tornen al seu lloc, per dissimular.)

LIBERTUS: *(Que estava espiant.)* Ja ve!

(Tots es preparen per rebre el Cèsar AUGUST, que entra tot estarrufat.)

CORNELIUS: *(Fent reverències.)* Oh! Gran August, sigueu benvingut, un altre cop, a casa meva.

AUGUST: *(A en CORNELIUS.)* Cornelius, us volia parlar de l'aquaeductum. És impressionant, una obra sublim, meravellosa, que portarà aigua dolça a la ciutat de Tàrraco, però...

TOTS: *(Espantats.)* Però...

AUGUST: Però... Hi trobo a faltar el meu bust esculpit en pedra. Saps que m'agrada que tothom em recordi a cada construcció, monument, temple o palau d'aquesta ciutat. Ara tinc dubtes d'haver-te nomenat el meu procurador.

CALPURNIA: Oh! gran August, com és una peça tant important... el meu gendre va decidir deixar-la aquí, ben vigilada, fins a la inauguració.

AUGUST: Ah! però vaig sentir rumors que la meva imatge havia desaparegut i volia comprovar-ho amb els meus propis ulls.

SELENIA: Doncs ja heu vist que Cornelius la tenia molt ben guardada.

AUGUST: *(Posant la seva mà en una espatlla d'en CORNELIUS en senyal de felicitació.)* Sí, perdona per dubtar de tu. Ben mirat has tingut una gran idea.

POMPONIO: En Cornelius, en té moltes... de grans idees.

CAIUS GOLFUS: Ja he vist com han quedat les obres de l'aquaeductum.

CALPURNIA: No creieu que un home així faria un bon paper a Roma? Oh Roma!

LÍVIA, PARMENIA i ANTÒNIA: Oh! Roma!

AUGUST: Veig Cornelius, que ets un home molt competent i a Roma hi falta gent amb aquesta empena.

CORNELIUS: *(Que no dona crèdit.)* De veritat, gran August?

AUGUST: A la capital de l'imperi, hi ha encara molts edificis i temples per construir. Què et sembla?

CORNELIUS: Gran August, ho faré amb tres condicions.

AUGUST: Tu diràs.

CORNELIUS: Que el meu arquitecte segueixi sent en Pomponio.

AUGUST: Concedit. I la segona condició?

CORNELIUS: Que en Pomponio porti el seu deixeble a Roma.

AUGUST: Cap problema.

DEIXEBLE: *(Molt content.)* Alça, què bé!!

AUGUST: I la darrera condició?

CORNELIUS: Que la meva filla compleixi el seu somni i sigui la deixeblla d'en Pomponio.

CLÀUDIA: *(Molt contenta i molt sorpresa.)* De veritat pare?!!

AUGUST: *(A la CLÀUDIA.)* Clàudia, serà un honor tenir-te a Roma per formar-te com arquitecta.

CALPURNIA: *(Molt Contenta a la seva neta.)* Neta meva, vindré a visitar-te a Roma. Oh! Roma!

LÍVIA, PARMENIA i ANTÒNIA: *(Contentes.)* Oh! Roma!

(Tothomriu en veure a la CALPURNIA i les seves amigues tan contentes.)

ÀUREA: Què us sembla August si abans d'anar a l'aquaeductum i per donar temps als esclaus que col·loquin el teu bust, als seus peus, fem una volta per la ciutat de Tàrraco?

AUGUST: Em sembla una gran idea.

CLÀUDIA: *(Molt contenta.)* Jo us faré de guia turística.

(Tots comencen a sortir per la dreta mentre la CLÀUDIA, molt feliç, farà de guia turística)

CLÀUDIA: Si són tan amables de seguir-me. Primer visitarem el teatre i després el Fòrum amb columnes d'estil corinti d'una altura de dos-cents piulís i...

TELÓ

El somni de la Clàudia
Teatre infantil
Soci S.G.A.E 69655
Barcelona 2025